

לבטי יקרה - ממיקי

כמו בחיך – כך במותך. צריך שיהיה סדר ואירגון - קודם ארוחת בוקר ואחר כך שינה. ומכיוון שזו שנת נצח אז בוודאי שצריך לאכול קודם "כמו שצריך", כדי שתהיה שינה מתוקה.

"היא תעשה לך טוב" אמרת ליהודה במפגש הראשון שלנו. את לא יודעת כמה שהמשפט הקטן הזה חימם את ליבי אז וכמה הוא נוכח בכל רגע- עד היום בחיינו. ידעת לזהות בחושייך, מבלי לומר הרבה. אני זוכרת את הפעם הראשונה שבשלתי לך וליצחק ארוחת ערב. כמה ניסיתי להרשים אתכם בידע הקולינרי שלי אז; למנה ראשונה הכנתי כבדים בשמנת והנחתי בתוך עיגול של מלון, לשנייה מילאתי שזיפים בשר טחון עם המון כמון ואת הקינוח אני כבר לא זוכרת. מה שאני כן זוכרת זה שאת ויצחק- שהגעתם מאירופה – והטעמים שלכם מבית היו מלח ופלפל ורגל קרושה- הבטתם זה בזו – ואז עלי בחמלה, ובטי- את אמרת לי – "זה מאד מעניין". לימים הבנתי ש'מאד מעניין' זה 'לא טעים' וכשאת היית אומרת על משהו שהוא 'די נחמד' הבנתי שאת פשוט לא סובלת אותו. אבל הכל בעטיפה מאורגנת, מבלי כוונה להעליב- בעדינות רבה- "אירופאית".

אני זוכרת בערגה את הנסיעות שלכם לת"א עם מזוודה משותפת אחת- בגדים משובחים לבילוי בעיר ו"שניצל וינאי שנחלוק בין שנינו" במסעדת קיטון. את השבתות שלנו בבית שלכם בכפר הנשיא עם דלת הרשת נגד הזבובים, שנטרקת כל אימת שנכנסת ויצאת מן המטבח למרפסת – ועל השולחן מחכות לנו פרוסות חלה חמימה מצופות בטונות של חמאה וריבת סנדלפור בטעם מישמש והגבינה הצהובה מרובת החורים של 'הביוקר', שבצענו בנדיבות והנחנו על החלה - וברקע - כמו הבאבא בובה- את מכרכרת סביבנו ושואלת "עוד טוסטים?" והאפל שטרודל עם השמנת או הקצפת.. אלוהים – כמה געגוע. בדלת של המקרר תמיד יהיה מיץ אשכוליות – "ליצחק"- ובמקפיא שלגונים מהסוג המשובח ביותר- או כמו שנוגה אמרה פעם לחברתה בת ה-10 – גם בשואה היו לסבתא שלי ממתקים!

זוכרת את הביקורים שלנו ב"יד שניה"- כמה אהבנו לבוא ולדפדף בין הקולבים – לקנות פריט ב – 5 שקלים ואז להבין שזה בעצם היה שייך ליצחק.

זוכרת את עמידתך במטבחון הקטנטן - עמלה על ארוחת ערב לך וליצחק - מן
מנטרה שחזרה על עצמה בדיוק מופתי וכללה את סידור המיטה בבוקר, את
הנחת החפצים המיניאטוריים על מדפי הספרייה - ואם מישהו היה חומד לצון
ומזיז ארנבון זכוכית קטן רק כדי לראות אם תשימי לב - היית מזיזה ומחזירה
אותו כלאחר יד לזווית המוכרת לך, תוך שאת שואלת "ומה שלום אמא שלך?"

כך, בסדר המופתי שלך, בניקיון, בשקט, באהבה לילדייך, לנכדייך, בפחד הזה
שצריך תמיד להשלים את שמות כולם אם התחלת באחד ולאחריו שמות תואר
של כולם, כדי שמקומו של אף אחד לא יפקד חלילה.

אהבתי את תגובתך תמיד לשאלה התמידית של הרי "את מי מהילדים את הכי
אוהבת - חוץ מיהודה?" היית מסתכלת על הרי - שואלת אותו - "מה אתה
מדבר שטויות" - מציצה ביצחק לקבל אישור וצוחקת..

כמה געגוע..

בטי יקרה - היית אישה מופלאה, אמא וסבתא נהדרת, אהבתי אותך מאד.
חיית חיים נהדרים, מלאי סיפוק והקמת שבט עצום ומופלא.

אני רוצה שתדעי שיש לך משפחה נהדרת ושאתי מאושרת להיות חלק ממנה.

נוחי על משכבך בשלום ותמסרי ליצחק ד"ש מאיתנו ושאלו חסרה לו מילה
בתשבץ היא יכול להתיעץ איתו - מאד השתפרתי!

אוהבת

מיקי

